

In Deo

Kees Buitenhof

Cornelis Gerardus

Kees werd geboren op 20 april 1934 te Haarlem. Hij legde zijn eerste gelofte af op 15 augustus 1954. Hij is overleden op 21 februari 2018 te Maastricht.

Van Pakistan naar de Roomtuinjies

De eerste lezing uit het boek Spreuken spreekt mij aan, omdat ik daar iets herken van Kees. In alles wat ik zo over Kees heb gelezen. De artikelen die over hem verschenen zijn rondom zijn professiefeesten ademen eenzelfde sfeer. Een bedachtzame sfeer. Zo van niet onmiddellijk ergens op inspringen. Eerst luisteren wat die ander zegt en nog beter, proberen te horen wat die bedoelt, wat hem of haar raakt en waardoor die bewogen wordt.

Natuurlijk heeft enthousiasme zijn charme en gaat van bevlogenheid iets wervends uit, maar

dat ligt niet in de lijn van Kees. De bedachtzame Kees liet zich niet verleiden tot spetterende ideeën en sprankelende gedachten. Je zou dan immers te snel zaken over het hoofd kunnen zien en meegesleept worden in de buitende ideeënstroom die meer tot vreugde stemt dan tot werkelijkheidszin. Scherpzinnigheid en bedachtzaamheid zijn een sieraad zegt Spreuken. Ze hebben jou gesierd Kees, een leven lang.

Zo begon Kees een studie Urdu om in Pakistan te kunnen functioneren. Kees hielp daar een pastoor, hij gaf les in het Urdu, hij had contact met de paters Capucijnen en werd er plaatsvervangend regionaal overste. De tijd in Pakistan was voorwaar geen gemakkelijke tijd.

*Eerst luisteren wat die ander zegt
en nog beter, proberen te horen
wat die bedoelt*

Rond de tijd dat Kees terugkeerde uit Pakistan werden er in Nederland plannen gemaakt om in Amsterdam een nieuwe gemeenschap te beginnen en wel in de Roomtuinjies. Wie denkt dat daar de crème de la crème woonde vergist zich. Kees sloot zich aan bij die nieuwe gemeenschap. Veel oude woningen werden in die buurt gesloopt voor nieuwbouw. Het was de tijd van de krakers. Ook het complex waar de broeders woningen betrokken stond er nog niet zo lang. Kees voelde zich er thuis. De broeders hadden zich daar gevestigd om in die buurt het religieuze leven opnieuw present te stellen en daarnaast hun diensten aan te bieden aan de gemeenschap. De gemeenschap vormde een soort brandpunt waar mensen op afkwamen. Het gaf de buurt, op bescheiden schaal, een nieuwe spiritualiteit van bemoediging. Dat is ook belangrijk gebleken voor de kerkelijke gemeenschap die uit mensen van allerlei nationaliteiten bestaat.

Na de Amsterdamse tijd verhuisde Kees naar Rotterdam waar hij zijn diensten aanbiedt bij de stichting "Frans Tweede Hands", een Franciscaans initiatief waar ex-gedetineerden opgevangen werden en om mensen die in armoede leven en nauwelijks iets kunnen kopen te ondersteunen met tweede hands materiaal. Als er in Rotterdam over een nieuw huisbestuur wordt gesproken, wordt Kees een van de leden van dat bestuur.

Na de opheffing van het huis in Rotterdam verhuist Kees naar Maastricht. Het is een hele overgang voor Kees. Een overgang waarmee ook een achteruitgang van zijn gezondheid begint. Het wordt een proces van loslaten, totdat het leven hem loslaat en de Heer hem opneemt in zijn eeuwige Heerlijkheid.

Kees Gordijn

Eenvoudige bereidheid

Uit de voorbeden tijdens de uitvaart

Liefdevolle God, wij danken u voor Kees, die u hebt toegerust met een warm en luisterend hart. Hij heeft aan veel mensen, vooral kwetsbare mensen, iets van uw liefde voor hen doen ervaren.

Liefdevolle God, U bent de schepper van ál wat bestaat en leeft. Niets van wat bestaat is U te min. Alles hebt U lief. Die liefde voor het kleine en onopvallende hebt U ook in het hart van Kees gelegd. Zijn trouwe inzet voor achtergestelde of vergeten mensen geven daarvan blijk.

Liefdevolle God, U hebt Kees geleid door een leven dat niet gemakkelijk was. U hebt hem gesterkt in het aanvaarden van onmacht. Steeds was Kees bereid zich in te zetten vanuit een eenvoudige bereidheid om te dienen.

Liefdevolle God, wij danken U voor het voorbeeld van trouw, van warmte en bescheidenheid, die Kees zo geliefd maakten. Moge hij nu in vereniging met U in groot geluk voortleven en voor ons ten beste spreken.

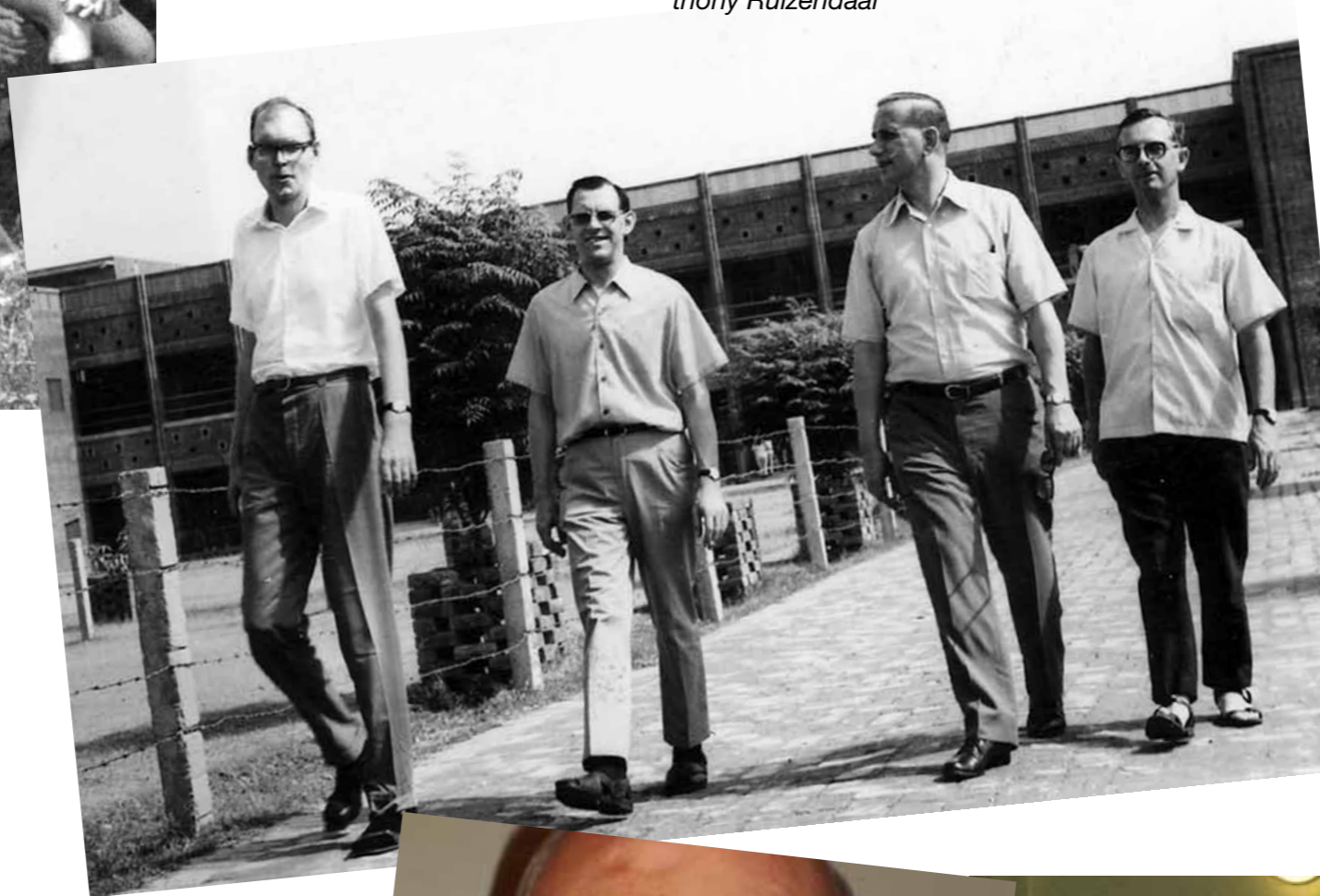

1951, Maastricht. Kwekelingen /
Teacher training college

1984, Amsterdam. Roomtuintjes bewoonbaar ma-
ken/ preparing the house at Roomtuintjes for the
community

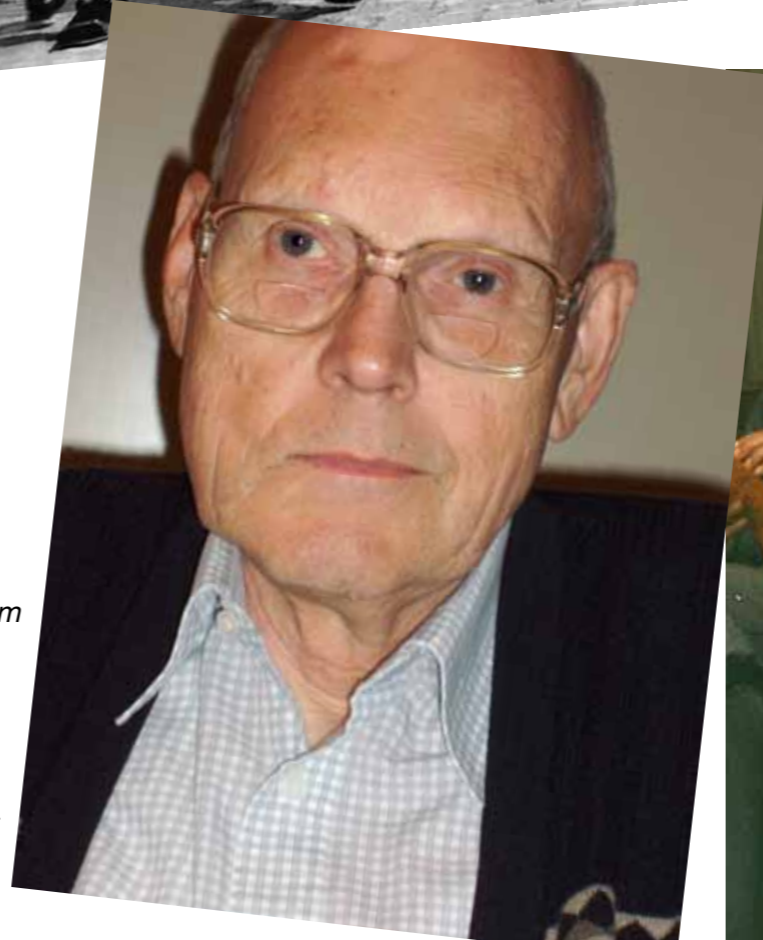
Onder / below: 1970, Gujranwaka (Pakistan). Kees
Buitenhof, Jos v.d. Kerkhoven, John Hetem, An-
thony Ruizendaal

1979

2006, Rotterdam

Links/ left: 2013-2014,
Maastricht

From Pakistan to Roomtuintjes

Kees was a man who always thought things through before he did something. In just the same way as he would first listen to what a person had to say, and consider what it meant, and only then gave his answer.

In that same manner he decided that he needed to study Urdu in order to function properly in his given tasks in Pakistan. He was assistant to the parish priest there, taught his classes in Urdu, and maintained the contacts with the Capucin fathers. He ended up being regional superior.

When he returned to The Netherlands, he joined the community of Amsterdam Roomtuintjes that was just starting at the time. The Brothers there had made it their task to be a religious presence in the neighbourhood and did community work.

Later on, he lived in Rotterdam and worked for a foundation that provided clothing and other necessities to former prisoners re-entering normal life.

After he moved to Maastricht, Kees' health slowly deteriorated until he was called to his Maker.

Een dorpsschooltje bij Gujranwala waar Kees jaren werkte. / A village school near Gujranwala in Pakistan, where Kees lived and worked for many years